

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności odcinka emerytury za maj 2004 r., aby spowodować zastosowanie współczynnika korygującego obowiązującego w stosunku do stolicy państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w których skarżąca zmuszona jest ponosić wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równowagi,
- 2) obciążenie Komitetu Ekonomiczno-Społecznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i argumenty powołane w niniejszej sprawie są podobne do tych powołanych w sprawie T-35/05 Elizabeth Agne-Dapper i in. przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskiej

(Sprawa T-110/05)

(2005/C 115/56)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Giacomą Aiello, Avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskiej.

Republika Włochy wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim nie przewiduje ono żadnych specjalnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75 w odniesieniu do kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą i objętych środkami weterynaryjnymi ograniczającymi obrót;
- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Rząd Republiki Włoskiej zaskarżył do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich rozporządzenie Komisji (WE) nr 2102/2004 z dnia 9 grudnia 2004 r. dotyczące niektórych szczególnych środków wspierania rynku jaj we Włoszech⁽¹⁾, w zakresie, w jakim nie przewiduje ono żadnych specjalnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75⁽²⁾ w odniesieniu do kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą i objętych środkami weterynaryjnymi ograniczającymi obrót.

Na poparcie swej skargi rząd włoski powołuje się na:

- 1) naruszenie zasady niedyskryminacji między towarami wspólnotowymi, o której mowa w art. 34 ust. 2 WE, skoro Włochom zostały przyznane specjalne środki wspierania rynku jedynie w odniesieniu do rynku jaj, zaś zanegowane im zostały analogiczne środki w odniesieniu do rynku mięsa drobiowego, co doprowadziło do dyskryminacji między włoskimi producentami drobiu w stosunku do producentów holenderskich, a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 34 ust. 2 Traktatu WE;
- 2) nadużycie władzy i oczywisty błąd w ocenie Komisji, która odmawiając przyjęcia specjalnych środków wspierania rynku również w odniesieniu do jednodniowych kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania w strefach dotkniętych ptasią grypą przekroczyła swe uprawnienia przyznane jej przez rozporządzenie podstawowe w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego i dopuściła się błędów zarówno w ocenie sytuacji włoskiego rynku drobiowego, jak i pozostających w jej dyspozycji danych dotyczących struktury produkcji;
- 3) naruszenie i niewłaściwą wykładnię art. 14 rozporządzenia nr 2777/75, gdzie nieuzasadniona odmowa Komisji w zakresie przyznania specjalnych środków wspierania rynku również w odniesieniu do jednodniowych kurcząt zgładzonych z powodu niemożności ich chowania jest skutkiem owej błędnej wykładni art. 14 rozporządzenia nr 2777/75;

Na koniec skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 365 z 10.12.2004, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. WE L 282 z 1.11.1975, str. 77.